

اولین مأموریت برنابا و شاول

¹ و در کلیسایی که در آنطاکیه بود، انبیا و معلّم چند بودند، برنابا و شمعون ملقب به نجر و لوکیوس قیروانی و مناحم برادر رضاعی هیرودیس تیتراخ و شاول.² چون ایشان در عبادت خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح‌القدس گفت: برنابا و شاول را برای من جدا سازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن خوانده‌ام. آنگاه روزه گرفته و دعا کرده و دستها بر ایشان گذارده، روانه نمودند.

برنابا و شاول در قبرس

⁴ پس ایشان از جانب روح‌القدس فرستاده شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه دریا به قیّرس آمدند.⁵ و وارد سلامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و یوحنا ملازم ایشان بود.⁶ و چون در تمامی جزیره تا به پافس گشتند، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر و نبی کاذب بود یافتند که نام او باریشوع بود.⁷ او رفیق سرجیوس پولس والی بود که مردی فهم بود. همان برنابا و شاول را طلب نموده، خواست کلام خدا را بشنود.⁸ اما غلیما، یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه اسمش همچین می‌باشد، ایشان را مخالفت نموده، خواست والی را از ایمان برگرداند.⁹ ولی شاول که پولس باشد، پر از روح‌القدس شده، بر او نیک نگرسته،¹⁰ گفت: ای پر از هر نوع مکر و خباثت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از منحرف ساختن طُرُق راست خداوند؟¹¹ الحال دست خداوند بر توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید. که در همان ساعت، غشاوه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب می‌کرد.¹² پس والی چون آن ماجرا را دید، از تعلیم خداوند متحیر شده، ایمان آورد.

پولس و برنابا در انطاکیه پیسیدیّه

¹³ آنگاه پولس و رفقاییش از پافس به کشتی سوار شده، به پُرجه بِمَفِلِیه آمدند. اما یوحنا از ایشان جدا شده، به اورشلیم برگشت.¹⁴ و ایشان از پُرجه عبور نموده، به انطاکیه پیسیدیّه آمدند و در روز سَبْت به کنیسه درآمده، بنشستند.¹⁵ و بعد از تلاوت تورات و صُحُف انبیا، رؤسای کنیسه نزد ایشان فرستاده، گفتند: ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت‌آمیز برای قوم دارید، بگویید.

¹ وَكَانَ فِي أَنْطَاكِيَّةَ فِي الْكَنِيسَةِ هُنَاكَ أَنْبِيَاءُ وَمُعَلِّمُونَ، بَرْنَابَا وَسِمِعَانُ، الَّذِي يُدْعَى نَجْرًا، وَلُوكْيُوسُ الْقَبْرَوَانِيُّ وَمَنَّاخُوسُ، الَّذِي تَرَبَّى مَعَ هِيرُودُسَ رَئِيسِ الرُّبْعِ، وَشَاوُلُ.² وَبَيْنَمَا هُمْ يَخْدُمُونَ الرَّبَّ وَيَصُومُونَ قَالَ الرُّوحُ الْقُدُسُ: أَفْرِزُوا لِي بَرْنَابَا وَشَاوُلَ لِلْعَمَلِ الَّذِي دَعَوْتُهُمَا إِلَيْهِ.³ فَصَامُوا جِيئِذٍ وَصَلُّوا وَوَضَعُوا عَلَيْهِمَا الْيَدَيْنِ، ثُمَّ أَطْلَقُوهُمَا.

شاول و برنابا في قبرس

⁴ فَهَذَا إِذْ أُرْسِلَا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ انْحَدَرَا إِلَى سَلُوكِيَّةَ وَمِنْ هُنَاكَ سَافَرَا فِي الْبَحْرِ إِلَى قَبْرَسَ.⁵ وَلَمَّا صَارَا فِي سَلَامِيسَ تَدَبَّرَا بِكَلِمَةِ اللَّهِ فِي مَجَامِعِ الْيَهُودِ، وَكَانَ مَعَهُمَا يُوْحَنَّا خَادِمًا.⁶ وَلَمَّا اخْتَارَا الْخَبْرَةَ إِلَى بَافُوسَ وَجَدَا رَجُلًا سَاجِرًا، نَبِيًّا كَذَابًا يَهُودِيًّا، اسْمُهُ بَارِيشُوعُ، كَانَ مَعَ الْوَالِي، سَرَجِيُوسَ بُولَسَ، وَهُوَ رَجُلٌ فَهِيمٌ، فَهَذَا دَعَا بَرْنَابَا وَشَاوُلَ وَالتَّمَسَّ أَنْ يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ. فَقَاوَمَهُمَا غَلِيمُ السَّاجِرِ، لِأَنَّ هَكَذَا يُتَرْجَمُ اسْمُهُ، طَالِبًا أَنْ يُفْسِدَ الْوَالِيَّ عَنِ الْإِيمَانِ.

⁹ وَأَمَّا شَاوُلُ، الَّذِي هُوَ بُولَسُ أَيْضًا، فَاثْمَلًا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَشَخَصَ إِلَيْهِ¹⁰ وَقَالَ: أَيُّهَا الْمُمْتَلِئُ كُلَّ غَشٍّ وَكُلِّ خُبْثٍ، يَا ابْنَ إِبْلِيسَ، يَا عَدُوَّ كُلِّ بَرٍّ، أَلَا تَرَاهُ تُفْسِدُ سُبُلَ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمَةِ؟¹¹ فَلَا تَرَ هَذَا يَدَ الرَّبِّ عَلَيْكَ فَتَكُونُ أَعْمَى لَا تُبْصِرُ السَّمْسَ إِلَى حِينٍ. فِيمَا الْخَالِ سَقَطَ عَلَيْهِ صَبَابٌ وَطَلَمَةٌ فَجَعَلَ يَدُورُ مُتَلَمِّسًا مَنْ يَفُودُهُ يَدِهِ.¹² قَالُوا لِي جِيئِذٍ، لَمَّا رَأَى مَا جَرَى، آمَنَ مُنْذِهِنَّ مِنْ تَعْلِيمِ الرَّبِّ.

شاول الذي أصبح اسمه بولس عند اليهود في

أنطاكية بيسيديّة

¹³ ثُمَّ أَقْلَعَ مِنْ بَافُوسَ، بُولَسُ وَمَنْ مَعَهُ، وَاتَّوَا إِلَى بَرَجَةِ بِمَفِلِيَّةَ. وَأَمَّا يُوْحَنَّا فَقَارَقَهُمْ وَرَجَعَ إِلَى أَوْرُشَلِيمَ.¹⁴ وَأَمَّا هُمْ فَجَاؤُوا مِنْ بَرَجَةِ وَاتَّوَا إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ بَيْسِيدِيَّةَ وَدَخَلُوا الْمَجْمَعَ يَوْمَ السَّبْتِ وَجَلَسُوا.¹⁵ وَبَعْدَ قِرَاءَةِ التَّامُوسِ وَالْأَنْبِيَاءِ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ رُؤَسَاءُ الْمَجْمَعِ قَائِلِينَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، إِنْ كَانَتْ عِنْدَكُمْ كَلِمَةٌ وَعَطِ لِلشَّعْبِ فَقُولُوا.

¹⁶ فَقَامَ بُولَسُ وَأَشَارَ يَدِهِ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِسْرَائِيلِيُّونَ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ اللَّهَ، اسْمَعُوا.¹⁷ إِلَهُ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ هَذَا اخْتَارَ آبَاءَنَا وَرَفَعَ الشَّعْبَ فِي الْعُرَةِ فِي أَرْضٍ مِصْرَ، وَبِذِرَاعٍ مُزْتَفِعَةٍ أَخْرَجَهُمْ مِنْهَا.¹⁸ وَتَحَوُّ مَدَّةَ

¹⁶ پس پولس برپا ایستاده، به دست خود اشاره کرده، گفت: ای مردان اسرائیلی و خداترسان، گوش دهید! ¹⁷ خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگزیده، قوم را در غربت ایشان در زمین مصر سرافراز نمود و ایشان را به بازوی بلند از آنجا بیرون آورد؛ ¹⁸ و قریب به چهل سال در بیابان متحمل حرکات ایشان می‌بود. ¹⁹ و هفت طایفه را در زمین کنعان هلاک کرده، زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه سال. ²⁰ و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموئیل نبی. ²¹ و از آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاؤل بن قیس را از سبط بنیامین تا چهل سال به ایشان داد. ²² پس او را از میان برداشته، داود را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد که: داود بن یسای را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده من عمل خواهد کرد. ²³ و از ذریت او خدا برحسب وعده، برای اسرائیل نجات‌دهنده‌ای، یعنی عیسی را آورد، ²⁴ چون یحیی پیش از آمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمید توبه موعظه نموده بود. ²⁵ پس چون یحیی دوره خود را به پایان برد، گفت: مرا که می‌پندارید؟ من او نیستم، لکن اینک، بعد از من کسی می‌آید که لایق گشادن نعلین او نی‌ام.

²⁶ ای برادران عزیز و انبای آل ابراهیم و هرکه از شما خداترس باشد، مر شما را کلام این نجات فرستاده شد. ²⁷ زیرا سگته اورشلیم و رؤسای ایشان، چونکه نه او را شناختند و نه آوازهای انبیا را که هر سبب خوانده می‌شود، بر وی فتوی دادند و آنها را به اتهام رسانیدند. ²⁸ و هر چند هیچ علت قتل در وی نیافتند، از پیلطس خواهش کردند که او کشته شود. ²⁹ پس چون آنچه را که درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را از صلیب پایین آورده، به قبر سپردند. ³⁰ لکن خدا او را از مردگان برخیزانید. ³¹ و او روزهای بسیار ظاهر شد بر آنانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می‌باشند. ³² پس ما به شما بشارت می‌دهیم، بدان وعده‌ای که به پدران ما داده شد، ³³ که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می‌باشیم وفا کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زبور دوم مکتوب است که: تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم. ³⁴ و در آنکه او را از مردگان

اُزربعین سَنَه اُحْتَمَل عَوَائِدُهُمْ فِي الْبَرِّيَّةِ. ¹⁹ ثُمَّ أَهْلَكَ سَعْدَ أَمَمٍ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ وَقَسَمَ لَهُمْ أَرْضَهُمْ بِالْفَرْعَةِ. ²⁰ وَبَعْدَ ذَلِكَ فِي تَحْوِ أَرْبَعِيَّةٍ وَخَمْسِينَ سَنَه اُعْطَاهُمْ قُصَاةً حَتَّى صُمُوئِيلَ النَّبِيِّ. ²¹ وَمِنْ تَمَّ طَلَبُوا مَلِكًا، فَأَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَاوُلَ بْنَ قَيْسٍ، رَجُلًا مِنْ سِبْطِ بَنِيَامِينَ، أَرْبَعِينَ سَنَه. ²² ثُمَّ عَزَلَهُ وَأَقَامَ لَهُمْ دَاوُدَ مَلِكًا الَّذِي شَهِدَ لَهُ أَيْضًا إِذْ قَالَ: "وَجَدْتُ دَاوُدَ بْنَ يَسَّى رَجُلًا حَسَبَ قَلْبِي الَّذِي سَيَصْنَعُ كُلَّ مَشِيئَتِي". ²³ مِنْ تَسَلَّ هَذَا، حَسَبَ الْوَعْدِ، أَقَامَ اللَّهُ لِإِسْرَائِيلَ مُخْلِصًا يَسُوعَ، ²⁴ إِذْ سَبَقَ يُوَحَنَّا فَكَّرَرَ قَبْلَ مَجِيئِهِ بِمَعْمُودِيَّةِ التَّوْبَةِ لِجَمِيعِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ. ²⁵ وَلَمَّا صَارَ يُوَحَنَّا يُكْمِلُ سَعْيَهُ جَعَلَ يَقُولُ: مَنْ تَطْلُبُونَ أَنِّي أَنَا؟ لَسْتُ أَنَا إِيَّاهُ، لَكِنْ هُوَذَا بَايَ بَعْدِي الَّذِي لَسْتُ مُسْتَحَقًّا أَنْ أَهْلَ جِذَاءَ قَدَمَيْهِ.

²⁶ أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، بَنِي جِنْسِ إِبْرَاهِيمَ، وَالَّذِينَ يَتَّبِعُكُمْ يَقُولُ اللَّهُ، إِلَيْكُمْ أُرْسِلْتُ كَلِمَةً هَذَا الْخَلَّاصِ. ²⁷ لِأَنَّ السَّاكِنِينَ فِي أُورُشَلِيمَ وَرُؤَسَاءَهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا هَذَا، وَأَقْوَالُ الْأَنْبِيَاءِ الَّتِي تُفَرِّقُ كُلَّ سَبَبٍ تَقْمُوها إِذْ حَكَمُوا عَلَيْهِ. ²⁸ وَمَعَ أَنَّهُمْ لَمْ يَجِدُوا عَلَيْهِ وَاجِدَةً لِلْمَوْتِ طَلَبُوا مِنْ بِيلاطُسَ أَنْ يُقَتِّلَ. ²⁹ وَلَمَّا تَقْمُوا كُلَّ مَا كَتَبَ عَنْهُ أَنْزَلُوهُ عَنْ الْحَشِيَّةِ وَوَضَعُوهُ فِي قَبْرِ. ³⁰ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَقَامَهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ، ³¹ وَظَهَرَ أَبَّامًا كَثِيرَةً لِلَّذِينَ صَعِدُوا مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ إِلَى أُورُشَلِيمَ، الَّذِينَ هُمْ شُهُودُهُ عِنْدَ الشَّعْبِ. ³² وَتَحْنُ تُبَشِّرُكُمْ بِالْمَوْعِدِ الَّذِي صَارَ لِأَبَائِنَا. ³³ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَكْمَلَ هَذَا لَنَا تَحْنُ، أَوْلَادَهُمْ، إِذْ أَقَامَ يَسُوعَ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ أَيْضًا فِي الْمَزْمُورِ الثَّانِي: "أَنْتَ ابْنِي، أَنَا الْيَوْمَ وَلَدْتُكَ". ³⁴ إِنَّهُ أَقَامَهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ غَيْرَ غَتِيدٍ أَنْ يَعُودَ أَيْضًا إِلَى فَسَادٍ فَهَكَذَا قَالَ: "إِنِّي سَأَعْطِيكُمْ مَرَايِمَ دَاوُدَ الصَّادِقَةِ". ³⁵ وَلِذَلِكَ قَالَ أَيْضًا فِي مَزْمُورٍ آخَرَ: "لَنْ تَدَعَ قُدُوسَكَ يَتَرَى فَسَادًا". ³⁶ لِأَنَّ دَاوُدَ، بَعْدَ مَا حَدَمَ جِلْعَهُ بِمَشُورَةِ اللَّهِ، رَقَدَ وَانْصَمَّ إِلَى آبَائِهِ وَرَأَى فَسَادًا. ³⁷ وَأَمَّا الَّذِي أَقَامَهُ اللَّهُ فَلَمْ يَرِ فَسَادًا. ³⁸ فَلْيَكُنْ مَعْلُومًا عِنْدَكُمْ، أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، أَنَّهُ بِهَذَا يُبَادَى لَكُمْ بِعُفْرَانِ الْخَطَايَا، ³⁹ وَبِهَذَا يَتَبَرَّرُ كُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ مِنْ كُلِّ مَا لَمْ يَهْدِرُوا أَنْ تَبَرَّرُوا مِنْهُ بِتَامُوسِ مُوسَى. ⁴⁰ فَانْظُرُوا لِلَّهِ بَايَ عَلَيْكُمْ مَا قِيلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ: ⁴¹ "انْظُرُوا، أَيُّهَا الْمُتَهَابُونَ، وَتَعَجَّبُوا وَاهْلِكُوا لِأَنْبِي عَمَلًا أَعْمَلَ فِي آيَاتِكُمْ، عَمَلًا لَا يُصَدَّقُونَ إِنْ أَحْبَرَكُمْ أَحَدٌ بِهِ". ⁴² وَبَعْدَمَا حَرَجَ الْيَهُودُ مِنَ الْمَجْمَعِ جَعَلَ الْأَمَمُ يَطْلُبُونَ

إِلَيْهِمَا أَنْ يُكَلِّمَهُمْ بِهَذَا الْكَلَامِ فِي السَّبْتِ الْقَادِمِ. ⁴³ وَلَمَّا أَنْفَضَتِ الْجَمَاعَةُ تَبِعَ كَثِيرُونَ مِنَ الْيَهُودِ وَالذُّخَلَاءِ الْمُتَعَبِّدِينَ بُولُسَ وَبَرْنَابَا الَّذِينَ كَانَا يُكَلِّمَانِهِمْ وَيُقِنَّانِهِمْ أَنْ يَسُبُّوا فِي نِعْمَةِ اللَّهِ. ⁴⁴ وَفِي السَّبْتِ التَّالِيِ اجْتَمَعَتْ كُلُّ الْمَدِينَةِ بَقَرِيًّا لِتَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ. ⁴⁵ فَلَمَّا رَأَى الْيَهُودُ الْجُمُوعَ امْتَلَأُوا غَيْرَةً وَجَعَلُوا يَقَاوِمُونَ مَا قَالَهُ بُولُسُ مُنَاقِضِينَ وَمُجَدِّفِينَ. ⁴⁶ فَجَاهَرَ بُولُسُ وَبَرْنَابَا وَقَالَا: كَانَ يَجِبُ أَنْ نُكَلِّمُوا أَنْتُمْ أَوَّلًا بِكَلِمَةِ اللَّهِ وَلَكِنْ إِذْ دَفَعْتُمُوهَا عَنْكُمْ وَحَكَمْتُمْ أَنْتُمْ غَيْرَ مُسْتَجِيبِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ هَذَا تَتَوَجَّهُ إِلَى الْأَمَمِ. ⁴⁷ لَأَنْ هَكَذَا أَوْصَانَا الرَّبُّ: "قَدْ أَقَمْتُكَ نُورًا لِلْأَمَمِ لَتَكُونَ أَنْتَ خَلَاصًا إِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ". ⁴⁸ فَلَمَّا سَمِعَ الْأَمَمُ ذَلِكَ كَانُوا يَفْرَحُونَ وَيُمَجِّدُونَ كَلِمَةَ الرَّبِّ، وَأَمَرَ جَمِيعَ الَّذِينَ كَانُوا مُعَيَّنِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ. ⁴⁹ وَانْتَشَرَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ فِي كُلِّ الْكُورَةِ. ⁵⁰ وَلَكِنَّ الْيَهُودَ حَزَنُوا النِّسَاءَ الْمُتَعَبِّدَاتِ الشَّرِيفَاتِ وَوُجُوهَ الْمَدِينَةِ وَأَتَارُوا أَصْطِهَادًا عَلَى بُولُسَ وَبَرْنَابَا وَأَخْرَجُوهُمَا مِنْ نُحُومِهِمْ. ⁵¹ أَمَّا هُمَا فَتَقَفَا غُبَارَ أَرْجُلِهِمَا عَلَيْهِمْ وَأَتَيَا إِلَى إِيقُونِيَّةَ. ⁵² وَأَمَّا التَّلَامِيذُ فَكَانُوا يَمْتَلِنُونَ مِنَ الْفَرَحِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ.

برخیزانید تا دیگر هرگز راجع به فساد نشود چنین گفت که: به برکات قدّوس و امین داود برای شما وفا خواهم کرد. ³⁵ بنابراین در جایی دیگر نیز می‌گوید: تو قدّوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را ببند. ³⁶ زیرا که داود چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، بخفت و به پدران خود ملحق شده، فساد را دید. ³⁷ لیکن آن کس که خدا او را برانگیخت، فساد را ندید. ³⁸ پس ای برادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساطت او به شما از آمرزش گناهان اعلام می‌شود. ³⁹ و به وسیله او هر که ایمان آورد، عادل شمرده می‌شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید. ⁴⁰ پس احتیاط کنید، مبدا آنچه در صحف انبیا مکتوب است، بر شما واقع شود: ⁴¹ که، ای حقیرشمارندگان، ملاحظه کنید و تعجب نمایید و هلاک شوید زیرا که من عملی را در ایام شما پدید آورم، عملی که هر چند کسی شما را از آن اعلام نماید، تصدیق نخواهید کرد.

⁴² پس چون از کنیسه بیرون می‌رفتند، خواهش نمودند که در سبّت آینده هم این سخنان را بدیشان بازگویند. ⁴³ و چون اهل کنیسه متفرّق شدند، بسیاری از یهودیان و جدیدان خداپرست از عقب پولس و برنابا افتادند؛ و آن دو نفر به ایشان سخن گفته، ترغیب می‌نمودند که به فیض خدا ثابت باشید. ⁴⁴ اما در سبّت دیگر قریب به تمامی شهر فراهم شدند تا کلام خدا را بشنوند. ⁴⁵ ولی چون یهود ازدحام خلق را دیدند، از حسد پر گشتند و کفر گفته، با سخنان پولس مخالفت کردند. ⁴⁶ آنگاه پولس و برنابا دلیر شده، گفتند: واجب بود کلام خدا نخست به شما القا شود. لیکن چون آن را ردّ کردید و خود را ناشایسته حیات جاودانی شمردید، همانا به سوی امّت‌ها توجّه نماییم. ⁴⁷ زیرا خداوند به ما چنین امر فرمود که: تو را نور امّت‌ها ساختم تا الی اقصادی زمین منشأ نجات باشی. ⁴⁸ چون امّت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند. ⁴⁹ و کلام خدا در تمام آن نواحی منتشر گشت. ⁵⁰ اما یهودیان چند زن دیندار و متشخص و اکابر شهر را بشوراندند و ایشان را به زحمت رسانیدن بر پولس و برنابا تحریض نموده، ایشان را از حدود خود بیرون کردند. ⁵¹ و ایشان خاک پایهای خود را

بر ایشان افشانده، به ایقونیه آمدند.⁵² و شاگردان پر از
خوشی و روح القدس گردیدند.